

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 126.410 van 15 december 2003
in de zaak A.125.290/XIV-11.255.**

In zake : XXX,
 die woonplaats kiest bij
 Advocaat P. BUSSCHAERT,
 kantoor houdende te 2400 MOL,
 Statiestraat 26/01

tegen :

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

--

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE XIVe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat XXX, geboren op 15 november 1984 en van Liberiaanse nationaliteit, op 9 augustus 2002 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 16 juli 2002 tot bevestiging van de beslissing van de gemachtigde van de Minister van Binnenlandse Zaken van 8 januari 2002 tot weigering van verblijf, met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten, naar de verzoekende partij verstuurd op dezelfde datum;

Gezien het verzoekschrift dat de verzoekende partij op dezelfde dag heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van dezelfde beslissing;

Gelet op de beschikking van 29 augustus 2002 waarbij aan de verzoekende partij het voordeel van de kosteloze rechtspleging wordt verleend;

Gelet op de artikelen 4 en 26 van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Eerste Auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST, op grond van artikel 26 van voormeld koninklijk besluit;

Gelet op de kennisgeving van dat verslag aan de partijen;

Gelet op de beschikking van 31 oktober 2003 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op woensdag 26 november 2003 om 10.00 uur;

Gehoord het verslag van Staatsraad D. MOONS;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat F. LANDUYT die, loco Advocaat P. BUSSCHAERT verschijnt voor de verzoekende partij, en van Adjunct-adviseur E. SCHOUTEN, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Eerste Auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat de voornaamste gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

1.1. De verzoekende partij komt België binnen op 20 december 2001 en verklaart zich vluchteling op 21 december 2001.

1.2. Op 8 januari 2002 neemt de gemachtigde van de Minister van Binnenlandse Zaken een beslissing tot weigering van verblijf, met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten.

1.3. Op 16 juli 2002 bevestigt de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen deze beslissing. De bevestigende beslissing van de Commissaris-generaal, die de bestreden beslissing uitmaakt, is als volgt gemotiveerd :

“(…)

Op basis van de elementen uit uw dossier, bevestig ik de beslissing van de gemachtigde van de Minister van Binnenlandse zaken waarbij u het verblijf op het grondgebied werd geweigerd.

Steunend op artikel 52 van de vreemdelingenwet meen ik dat uw asielaanvraag bedrieglijk is. De motieven waarop ik mijn beslissing baseer, vindt u op de volgende pagina's.

Ik meen bovendien dat u in de huidige omstandigheden mag worden teruggeleid naar de grens van het land dat u ontvlucht bent, en waar volgens uw verklaring, uw leven, uw fysieke integriteit of uw vrijheid in gevaar zou verkeren.

“(…)

Ik vestig de aandacht van de Minister van Binnenlandse Zaken op het feit dat U minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u kan worden toegepast.

“(…)

Mijn beslissing is gebaseerd op de volgende motieven:

U beweerde de Liberiaanse nationaliteit te bezitten, tot de krahn-etnie te behoren en uit Monrovia afkomstig te zijn. U verbleef in Monrovia in de Kalle Street (wellicht in de Carey Street), bij uw oom (langs vaderszijde) John en Patient, sedert uw zes of uw zeven jaar. Uw ouders, Charles Zuru en Emily, verbleven samen met uw broertje, Gabriel, in een stad, Krahm, in Grand Gedeh County. Uw vader was een generaal in het leger van de voormalige president, Sam Doe, en werkte in Monrovia. Uw vader pendelde dagelijks een afstand van vijfenveertig

kilometer tussen Monrovia en Grand Gedeh naar zijn kantoor. In 1989 werd Sam Doe door de rebellen van Prince Johnson omgebracht. De burgeroorlog in Liberia nam een aanvang en uw vader vocht met de ‘mensen van Doe’ tegen de rebellen van Charles Taylor. In 1997 vonden er verkiezingen plaats in Liberia, die werden gewonnen door Charles Taylor. Tussen 1989 en 1997 had u geen contact met uw ouders, die in Grand Gedeh verbleef (verbleven). U bleef in Monrovia wonen. Charles Taylor begon de mensen die met Doe hadden samengewerkt te vervolgen. Uw vader verliet op een niet nader door u bepaald moment het land naar een voor u onbekende bestemming. Uw oom John ging poolshoogte nemen in Grand Gedeh County en vernam dat uw vader weg was. U besloot vermoedelijk in 1999 uw moeder en uw broer te vervoegen in een voor u onbekende stad in Grand Gedeh County. Op een voor u onbekende datum, ’s nachts, zocht uw vader jullie op en vertelde hij dat het goed met hem ging. Een buurman waarschuwde uw vader voorzichtig te zijn, want de autoriteiten zouden hem kunnen opmerken en arresteren. Diezelfde nacht in april 2001 vielen militairen de woning binnen. U, uw ouders en uw broer, vluchtten elk een richting uit. U verloor uw ouders en uw broer uit het oog. Diezelfde nacht ontmoette u een voor u onbekende heer, aan wie u uw problemen uitlegde. Hij nam u mee naar Kakata, alwaar u gedurende drie maanden in een woning verbleef. Na drie maanden ging u naar buiten en ontmoette u er een blanke man, Paul, aan wie u uw relaas deed. Paul nam u mee naar een u onbekende plaats in Togo. U bleef er vijf maanden in een woning, alwaar Paul voor u zorgde. Hij nam de nodige regelingen opdat u Togo zou kunnen verlaten. Hij zorgde ervoor dat u aan boord ging van een schip. In november 2001 zette het schip koers naar België, alwaar u op 20 december 2001 aankwam. U vroeg op 21 december 2001 asiel aan in België.

Vooreerst bestaan er ernstige twijfels omtrent uw vermeende Liberiaanse nationaliteit. Zo blijkt uit de beide verhoren door het Commissariaat-generaal (CG) dat u geen antwoord kan geven op een aantal heel elementaire vragen met betrekking tot de geopolitieke, linguïstische en etnische specificiteit van Liberia, en Monrovia (uw vermeende woon- en verblijfplaats vanaf uw zes of zeven jaar tot vermoedelijk 1999) en Krahm of Crum (Grand Gedeh County, uw vermeende woon- en verblijfplaats vanaf vermoedelijk 1999 tot april 2001) in het bijzonder.

Omtrent uw verklaringen over uw permanent verblijf in Monrovia (vanaf uw zes of zeven jaar tot vermoedelijk 1999) kunnen de volgende vaststellingen worden gedaan. Zo verklaarde u tijdens het eerste verhoor voor het Commissariaat-generaal dat u (in) sedert uw geboorte in de Randell Street (wellicht Randall Street) in Monrovia bij uw oom John verbleef (eerste verhoor CG p.2), terwijl u tijdens het tweede verhoor voor het Commissariaat-generaal verzekert in de Randall Street sedert uw zes of zeven jaar in Monrovia bij uw oom John te hebben verbleven en na twee jaar naar Kalle Street (wellicht Carey Street) te zijn verhuisd (tweede verhoor CG p. 8). U verklaarde tijdens het eerste verhoor voor het Commissariaat-generaal dat uw ouders en uw broer in Crum, Grand Gedeh County verblijven, waarbij u uitdrukkelijk verklaarde dat Crum slechts vijfenveertig kilometer van Monrovia is verwijderd, terwijl uit een gedetailleerde geografische kaart van Liberia blijkt, dat Grand Gedeh County zich op ongeveer tweehonderd kilometer (in vogelvlucht) van Monrovia bevindt (zie bijgevoegde informatie in het administratief dossier), zodat het weinig aannemelijk is (gezien de Afrikaanse infrastructurele voorzieningen) dat uw vader dagelijks deze afstand pendelde om naar zijn werk in Monrovia te gaan (eerste verhoor CG pp.2 en 3). Wanneer u door het Commissariaat-generaal tijdens het eerste verhoor enkele straatnamen werd gevraagd, gaf u de namen Kallin Street (wellicht Carey Street), UN Drive, Water Street en Red Light Street en stelt u er zich geen andere meer te herinneren (eerste verhoor CG p.3). Op de vraag van het Commissariaat-generaal tijdens het tweede verhoor voor het Commissariaat-generaal naar straten in de onmiddellijke omgeving van uw straat, Carey Street, verstrekt u Benseh Street, Blood Street, Randall Street, Water Street, UN Drive en Camp Johnson Road en beweert u er geen andere meer te kennen (tweede verhoor CG p.5). Merkwaardig in dit verband is dat u tijdens het eerste verhoor voor het Commissariaat-generaal verzekerde nog nooit van Camp Johnson Road te hebben gehoord (eerste verhoor CG p.5), terwijl u tijdens het tweede verhoor Camp Johnson Road spontaan zelf aangaf als een straat in de onmiddellijke omgeving van uw straat, Carey Street (tweede verhoor CG p. 5). U kon tijdens het eerste verhoor voor het Commissariaat-generaal geen enkele naam van een hotel in Monrovia verstrekken (eerste verhoor CG p. 3), terwijl u tijdens het tweede verhoor voor het Commissariaat-generaal in staat blijkt drie namen van hotels in Monrovia te verstrekken, die u evenwel niet kan situeren (tweede verhoor CG p. 6). Op de vraag van het Commissariaat-generaal tijdens het eerste verhoor naar namen van scholen, vernoemde u de St. Patrick School in Kallin Street, de St. Peters School in Blood Street, de St. Marie School in de UN Drive en het College of West-Africa in Water Street (eerste verhoor CG p.3), terwijl u tijdens het tweede verhoor voor het Commissariaat-generaal, met uitzondering van College of West-Africa en Saint Patrick, geen enkele andere naam van een school kan geven en bovendien kan u deze twee scholen niet situeren in Monrovia (tweede verhoor CG p. 8). U verklaarde tijdens het eerste (eerste verhoor CG p.3) en tijdens het tweede verhoor (tweede verhoor CG p. 8) in dringend beroep dat uw vader in het gebouw of het kantoor van de president (Doe) werkte, maar u bent niet in staat dit gebouw in Monrovia te situeren. U verklaarde tijdens het eerste verhoor voor het Commissariaat-generaal in Monrovia geen andere markten dan Red Light Market (u kent de straat niet) en ‘Rolling Market’ (u kent de straat niet) te kennen (eerste

verhoor CG p. 3), terwijl u tijdens het tweede verhoor voor het Commissariaat-generaal met uitzondering van Blood Market (u kent de ligging niet) geen andere naam van een markt in Monrovia kent (tweede verhoor CG p. 6). U kende tijdens het eerste verhoor voor het Commissariaat-generaal geen enkele naam van een restaurant in Monrovia (eerste verhoor CG p. 3). U kende tijdens het eerste verhoor voor het Commissariaat-generaal geen enkele naam van een populair radiostation in Monrovia (eerste verhoor CG p. 3). U bleek er tijdens het eerste verhoor voor het Commissariaat-generaal geen idee van te hebben of Monrovia dichtbij de zee is gesitueerd (eerste verhoor CG p. 4). Op de vraag van het Commissariaat-generaal tijdens het eerste verhoor naar rivieren in of in de nabijheid van Monrovia, kon u er geen vernoemen (eerste verhoor CG p. 4), terwijl u tijdens het tweede verhoor voor het Commissariaat-generaal de rivier Montserrado (wellicht Mesurado), de rivier Saint Paul en de rivier Saint Quin (wellicht Gwen) kan vernoemen (tweede verhoor CG p. 6). Op de vraag van het Commissariaat-generaal tijdens het tweede verhoor in dringend beroep naar dorpen of steden nabij Monrovia, kan u er geen vernoemen en stelt u verkeerdelijk dat Mandingo (in feite een etnische groep), Limba (wellicht Nimba County), Bomi (in feite een County), Lofa (in feite een County), Maryland (in feite een County), Marjebe (wellicht Margibi County), River Six (wellicht River Cess County) en Sona (wellicht Sinoe County), steden of dorpen in de onmiddellijke omgeving van Monrovia zouden zijn (tweede verhoor CG p. 6) (zie bijgevoegde informatie in het administratief dossier). U blijkt er tijdens het tweede verhoor geen idee van te hebben waar het hoofdstekantoor in Monrovia zich bevindt (tweede verhoor CG p. 6). Ook de 'Executive Mansion' in Monrovia is u volledig onbekend tijdens het tweede verhoor voor het Commissariaat-generaal, net zoals Capitol Hill (tweede verhoor CG p.7). U blijkt geen idee te hebben van de ligging van het J.F.K. Hospital in Monrovia (tweede verhoor CG p.7). Ook Sinkor en Providence Island zijn u volledig onbekend tijdens het tweede verhoor voor het Commissariaat-generaal (tweede verhoor CG p. 7). Op de vraag van het Commissariaat-generaal tijdens het eerste verhoor in dringend beroep of er ooit gevochten werd in Monrovia, antwoordde u bevestigend en stelde u dat de burgeroorlog in 1989 een aanvang nam, maar u (kan) zich niet precies (...) herinneren wanneer er werd gevochten in Monrovia (eerste verhoor CG p. 5). Ook specificeerde u nog tijdens het eerste verhoor voor het Commissariaat-generaal dat er sinds 1997 nog steeds wordt gevochten in Monrovia (eerste verhoor CG p. 5), terwijl u tijdens het tweede verhoor voor het Commissariaat-generaal uitdrukkelijk ontkent dat er ooit in Monrovia werd gevochten (tweede verhoor CG p. 10).

Bovendien kunnen er enige vraagtekens worden geplaatst omtrent uw vermeend verblijf in Crum (eerste verhoor CG p. 2) of Krahm (tweede verhoor CG p. 4). U verklaarde tijdens het eerste verhoor voor het Commissariaat-generaal dat Crum een stad is in Grand Gedeh County, waar uw ouders en uw broer verbleven (eerste verhoor CG p. 2). U verklaarde aanvankelijk tijdens het eerste verhoor in dringend beroep uw ouders in 1991 te hebben vervoegd en daar te hebben verbleven tot april 2001 (eerste verhoor CG p. 6). Vervolgens beweerde u tijdens hetzelfde verhoor in dringend beroep 'gewoon 1991 te hebben gezegd, maar niet juist te weten wanneer u Monrovia verliet, maar het in ieder geval was toen Charles Taylor reeds president was, het moet dus na 1997 zijn geweest' (eerste verhoor CG p. 7). U beweerde tijdens het tweede verhoor voor het Commissariaat-generaal te vermoeden dat het in 1999 was (tweede verhoor CG p. 11). Op de vraag van het Commissariaat-generaal tijdens het eerste verhoor naar dorpen rond Crum, kon u er geen geven (eerste verhoor CG p. 6). U stelde tijdens het eerste verhoor voor het Commissariaat-generaal dat er bergen in de nabijheid van Crum zijn, maar u kon de naam niet verstrekken (eerste verhoor CG p. 6). U kon geen enkele naam van een rivier in de onmiddellijke omgeving van Crum geven tijdens het eerste verhoor in dringend beroep (eerste verhoor CG p. 6). U beweert tijdens het tweede verhoor voor het Commissariaat-generaal aanvankelijk de naam niet te weten van de stad waar uw ouders verbleven in Grand Gedeh County (tweede verhoor CG p. 2), vervolgens verklaart u tijdens hetzelfde verhoor voor het Commissariaat-generaal dat uw vader voor Sam Doe in Krahm werkte en dit de naam is van de stad waar uw ouders verbleven (tweede verhoor CG p. 4). U stelt tijdens het tweede verhoor voor het Commissariaat-generaal dat u vermoedelijk in 1999 uw ouders ging vervoegen (tweede verhoor CG p.10), wanneer u vervolgens door het Commissariaat-generaal wordt gevraagd in welke stad u dan verbleef, blijkt u dit niet meer te weten (tweede verhoor CG p. 12). U stelt tijdens het tweede verhoor voor het Commissariaat-generaal dat u in een straat verbleef, maar u kan de naam van deze straat niet vernoemen (tweede verhoor CG p. 12). U kent geen enkele naam van een markt in de stad waar u verbleef (tweede verhoor CG p. 12).

Verder blijkt uw algemene kennis over Liberia wel heel rudimentair te zijn. Immers, u kende tijdens het eerste verhoor voor het Commissariaat-generaal buiten Koo (wellicht Kru), Gio, Crum (wellicht Krahm) en Bassa geen andere in Liberia voorkomende etnische groepen en talen (eerste verhoor CG p. 3), terwijl u zich tijdens het tweede verhoor voor het Commissariaat-generaal slechts de talen Krahm en Mandingo kan herinneren (tweede verhoor CG p. 8). Uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt blijkt nochtans dat er ongeveer negenentwintig levende talen in Liberia zijn geregistreerd (zie bijgevoegde informatie in het administratief dossier). U kent tijdens het tweede verhoor met uitzondering van de door u hiervoor vernoemde 'steden' geen enkele andere stad in Liberia (tweede verhoor CG p. 5). U blijkt de naam van de politieke partij van president Charles Taylor niet te kennen tijdens het

tweede verhoor voor het Commissariaat-generaal (tweede verhoor CG p. 9). U stelt tijdens het tweede verhoor voor het Commissariaat-generaal dat uw vader tijdens de oorlog in Liberia met de rebellen vocht tegen Charles Taylor (CG p. 10). Wanneer u vervolgens door het Commissariaat-generaal wordt gevraagd hoe die groep wordt genoemd, kan u geen antwoord verstrekken en stelt u louter dat ze 'de mensen van Sam Doe' worden genoemd (tweede verhoor CG p. 10), terwijl uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, blijkt dat de groep van aanhangers van Samuel Doe wel degelijk een (bekende) naam droeg (zie bijgevoegde informatie in het administratief dossier). Wanneer u overigens uitdrukkelijk door het Commissariaat-generaal tijdens het tweede verhoor wordt gevraagd wat 'ULIMO' is, blijft u het antwoord schuldig (tweede verhoor CG p.10). Ook Alhaji Kromah en Roosevelt Johnson kan u tijdens het tweede verhoor voor het Commissariaat-generaal niet plaatsen in de sociaal-politieke context van Liberia (tweede verhoor CG p. 10). U kon tijdens het eerste verhoor voor het Commissariaat-generaal buiten Ivoorkust en Sierra Leone geen andere buurlanden van Liberia vernoemen (eerste verhoor CG p. 4). U kende tijdens het tweede verhoor voor het Commissariaat-generaal geen enkele naam van een politieke partij in Liberia en u bleek geen enkele naam te kennen van een Liberiaanse muzikant (eerste verhoor CG p. 3). Over de rebellenbeweging 'LURD' stelt (u) tijdens het tweede verhoor voor het Commissariaat-generaal er al van te hebben gehoord, maar u kan niet preciseren wat het is (CG p. 14).

Daarenboven beweert u tijdens het eerste (eerste verhoor CG p. 2) en het tweede (tweede verhoor CG p. 2) verhoor in dringend beroep enkel het Engels machtig te zijn en geen enkele lokale taal te spreken (tweede verhoor CG p. 2), terwijl u tijdens het tweede verhoor voor het Commissariaat-generaal beweert dat uw beide ouders en uw oom John tot de krahn-etnie behoorden en de gelijknamige taal machtig waren (tweede verhoor CG p. 2).

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt duidelijk dat u de Belgische autoriteiten tracht te misleiden door uw ware nationaliteit te verhullen. Bijgevolg kan er in het geheel geen geloof meer worden gehecht aan uw verklaringen voor de diverse Belgische asielinstanties en komen de motieven voor uw asielaanvraag volkomen op de helling te staan.

In het algemeen kan nog worden opgemerkt dat de door u ingeroepen ongeschooldheid (tweede verhoor CG p. 10), geen afdoende verklaring is om uw gebrek aan elementaire kennis over uw vermeende land van herkomst te verantwoorden. Er mag redelijkerwijze van u worden verwacht dat u enige toelichting kan geven bij een aantal basisgegevens over uw land van oorsprong en uw woon- en verblijfplaats, zodat uw nationaliteit kan worden vastgesteld.

Verder dient er nog te worden opgemerkt dat u een aantal tegenstrijdige en vage verklaringen aflegde voor de diverse Belgische asielinstanties (Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) (dd. 8 januari 2002), schriftelijke verklaring (dd. 17 januari 2002), eerste verhoor Commissariaat-generaal dd. 4 februari 2002 en tweede verhoor Commissariaat-generaal). Zo vermeldde u in uw schriftelijke verklaring dat u en uw familie in september 2001 werden aangevallen in jullie woning, waarop jullie de benen namen (zie schriftelijke verklaring), terwijl u tijdens het eerste (eerste verhoor CG p. 5) en tweede (tweede verhoor CG p. 13) verhoor deze aanval in april 2001 situeerde. U beweerde voor de Dienst Vreemdelingenzaken dat uw vader in december 2000 Liberia ontvluchtte naar een voor u onbekend land, terwijl u tijdens het eerste verhoor voor het Commissariaat-generaal verklaarde dat uw vader in 1990 stopte met werken voor Doe en in Ivoorkust ging wonen, waarna hij enkel naar Grand Gedeh kwam om jullie te bezoeken (eerste verhoor CG p. 5). Tijdens het tweede verhoor voor het Commissariaat-generaal stelde u dat uw vader op een u onbekende datum Liberia verliet naar een u onbekende bestemming (tweede verhoor CG pp. 9 en 11). U beweert tijdens het tweede verhoor voor het Commissariaat-generaal dat een vriend en buurman uw vader waarschuwde dat hij voorzichtig diende te zijn, maar u kent de naam van deze vriend en buurman niet die uw vader zou hebben gewaarschuwd (tweede verhoor CG p. 12). U beweert voor het Commissariaat-generaal tijdens het tweede verhoor dat een man u meenam naar Kakata en u stelt gedurende drie maanden bij hem te hebben verbleven, maar u kan de naam van deze man niet verstrekken (tweede verhoor CG p. 13). Opmerkelijk in dit verband is verder dat u tijdens het tweede verhoor voor het Commissariaat-generaal geen enkel dorp in de onmiddellijke omgeving van Kakata kent en u in strijd met de werkelijkheid beweert dat Kakata een klein dorp is in een voor u onbekende county in Liberia (tweede verhoor CG pp. 13 en 14). Ook omtrent de persoon, Paul, die u naar Togo zou hebben gebracht, kan u weinig details (naam, nationaliteit) verstrekken tijdens het tweede verhoor voor het Commissariaat-generaal. U verklaarde tijdens het tweede verhoor in dringend beroep met Paul vanuit Kakata met de auto naar Togo te zijn gereisd, maar u kan de landen niet specificeren die u hierbij zou hebben doorkruist en u blijkt al evenmin te weten hoelang u onderweg was (tweede verhoor CG p. 15). U kan tijdens het tweede verhoor voor het Commissariaat-generaal niet preciseren waar in Togo u verbleef gedurende vijf maanden (tweede verhoor CG p. 15).

Ook uw verklaringen voor het Commissariaat-generaal (afgelegd tijdens het) tweede (tweede verhoor CG p. 15) verhoor omtrent uw reisweg zijn weinig overtuigend. Zo kan u weinig details verstrekken omtrent de bootreis (aantal en naam, tussenhavens, taal bemanning) en het schip (naam, vlag) waarmee u naar België zou hebben gereisd (tweede verhoor CG p. 15).

De door u voorgelegde documenten, met name een identiteitskaart van België, op naam van Acer Osman, een attest van Acer Osman (dd. 28 januari 2002) en een huurcontract tussen u en

Acer Osman (dd. 10 januari 2002), doen geen afbreuk aan voorgaande vaststellingen, omdat deze irrelevant zijn voor uw asielrelaas.

U blijkt niet in het bezit te zijn van enige andere (authentieke) documenten, die een controle van uw reisweg en ware identiteit (en nationaliteit) mogelijk zou(den) kunnen maken.

Tot slot brengt het verzoekschrift tot instelling van een dringend beroep van uw raadsman, Meester Jacques Berten, geen andere elementen naar voor die vermogen de weigeringsbeslissing van de Dienst Vreemdelingenzaken te wijzigen.
(...).”.

2.1. Overwegende dat verzoekster een eerste middel afleidt uit de schending van artikel 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (Vreemdelingenwet) en van artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen; dat verzoekster aanvoert dat zij “werd onderworpen aan een zeer verregaande en uiterst moeilijke ondervraging aangaande specificiteit van haar land van herkomst” en dat de vraag zich opdringt of het werkelijk mogelijk is dat iemand die minderjarig is “een dergelijke waslijst van diepgaande vragen” foutloos kan beantwoorden; dat verzoekster daaraan toevoegt dat de tegenstrijdigheden in de chronologie van de gebeurtenissen te wijten zijn aan de traumatische ervaringen die zij heeft beleefd en waardoor zij bepaalde feiten onbewust heeft verdrongen; dat zij trouwens dermate getraumatiseerd is door het hele gebeuren “dat het ophangen van een coherent verhaal bijzonder moeilijk geworden is” en dat het zich niet kunnen herinneren van namen van scholen, straten, talen en personen, in een stresssituatie van personen die een burgeroorlog van ongekende hevigheid hebben moeten ondergaan in een passieve situatie, veel voorkomend is, zodat de bestreden beslissing ten onrechte deze lacunes als doorslaggevend beschouwt in de beoordeling van de authenticiteit van haar verhaal;

Overwegende dat de Conventie van Genève aan de verdragsluitende staten een ruime appreciatiebevoegdheid geeft, meer in het bijzonder voor wat betreft de organisatie van een procedure met betrekking tot het onderzoek naar de ontvankelijkheid van een asielaanvraag; dat van deze bevoegdheid door de Belgische wetgever werd gebruik gemaakt middels artikel 52 van de Vreemdelingenwet; dat voormeld artikel aan de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de mogelijkheid biedt een asielaanvraag onontvankelijk te verklaren op grond van een aantal criteria en de verblijfsweigeren genomen door de gemachtigde van de Minister van Binnenlandse Zaken te bevestigen; dat één van de onontvankelijkheidsgronden de “bedrieglijkheid” is; dat het gaat om aanvragen die valse inlichtingen bevatten, essentiële feiten verhelen of gegrond zijn op documenten die niet echt zijn; dat volgens een groot deel van de rechtspraak van de Raad van State het bedrieglijk karakter onder meer kan worden vastgesteld indien tegenstrijdigheden worden aangetoond ten opzichte van gebeurtenissen van algemene bekendheid of tussen verschillende stukken en verklaringen uit het dossier; dat de Commissaris-generaal op grond van zijn in artikel 52 van de Vreemdelingenwet vervatte appreciatiebevoegdheid tot de bedrieglijkheid van verzoeksters asielaanvraag heeft besloten vermits ernstig kan worden getwijfeld aan haar vermeende Liberiaanse afkomst omdat zij enerzijds geen antwoord kan

geven op een aantal elementaire vragen met betrekking tot de geopolitieke, linguïstische en etnische specificiteit van Liberia en omdat zij anderzijds een aantal tegenstrijdige en vage verklaringen heeft afgelegd;

Overwegende dat uit de lezing van de bestreden beslissing blijkt dat zij wordt gemotiveerd door omstandige overwegingen, die in extenso worden weergegeven onder punt 1.3 van huidig arrest; dat voormelde motieven steun vinden in het administratief dossier en niet door verzoekster worden weerlegd; dat zij enkel aanvoert dat zij “werd onderworpen aan een zeer verregaande en uiterst moeilijke ondervraging aangaande de specificiteit van haar land van herkomst” en dat de vraag zich opdringt of het werkelijk mogelijk is dat iemand die minderjarig is “een dergelijke waslijst van diepgaande vragen” foutloos kan beantwoorden; dat zij daaraan toevoegt dat de tegenstrijdigheden in de chronologie van de gebeurtenissen te wijten zijn aan haar traumatische ervaringen; dat aangezien verzoekster geen enkel authentiek document voorlegt dat de controle van haar ware identiteit, nationaliteit of reisweg mogelijk maakt, de Commissaris-generaal in het kader van zijn onderzoek naar de ontvankelijkheid van verzoeksters asielaanvraag terecht een aantal elementaire vragen kon stellen om de waarachtigheid van verzoeksters verklaringen omtrent haar afkomst en land van herkomst te achterhalen; dat de vragen die aan verzoekster op het Commissariaat-generaal werden gesteld betrekking hebben op elementaire kennis omtrent de in Liberia gesproken talen, steden, buurlanden, muzikanten, politieke partijen, en de groep waartoe haar vader zou hebben behoord; dat het derhalve niet om diepgaande vragen gaat, maar om eenvoudige kennisvragen waarvan mag worden verwacht dat verzoekster, die op het ogenblik van het verhoor de leeftijd van zeventien jaar reeds had bereikt, er op zijn minst noties van heeft; dat de minderjarigheid van verzoekster evenals haar ongeschooldheid geen afdoende verklaring zijn voor haar quasi totale onwetendheid; dat bovendien ook van iemand die traumatische feiten heeft meegemaakt, wat het geval is voor quasi alle kandidaat-vluchtelingen, mag worden verwacht dat hij zijn asielrelaas aannemelijk maakt; dat uit de stukken van het administratief dossier blijkt dat verzoekster dit niet heeft gedaan;

Overwegende dat de bestreden beslissing uitvoerig wordt gemotiveerd en dat verzoekster geen poging onderneemt om de motieven van de bestreden beslissing in concreto te weerleggen of aan te tonen dat de Commissaris-generaal ten onrechte tot deze motieven heeft besloten, gelet op de stukken van het administratief dossier; dat de bestreden beslissing derhalve voldoet aan de bepalingen betreffende de motiveringsplicht, zodat het eerste middel ongegrond is;

2.2. Overwegende dat verzoekster een tweede middel afleidt uit de schending van artikel 3 van het EVRM, doordat uit de informatie die verzoekster bijbrengt, blijkt dat zij op zeer verregaande wijze werd bedreigd door de troepen van TAYLOR omwille van de

militaire activiteiten van haar vader, zodat zij bij een eventuele terugkeer naar haar land van herkomst zal worden onderworpen aan onmenselijke of vernederende behandelingen;

Overwegende dat uit de analyse van het eerste middel blijkt dat verzoekster niet aannemelijk maakt dat zij een vluchteling is in de zin van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 (Vluchtelingenverdrag) en dat zij bij een eventuele terugkeer naar haar land van herkomst dient te vrezen voor haar leven omwille van de door haar ingeroepen asielmotieven; dat het tweede middel bijgevolg niet tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing kan leiden;

3. Overwegende dat de verzoekende partij geen middel heeft aangevoerd dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing kan leiden; dat er derhalve grond is om toepassing te maken van artikel 26 van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen; dat de vordering tot schorsing, als accessorium van de nietigverklaring, derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op 175 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel, na beraad, uitgesproken in openbare terechtzitting, op
vijftien december tweeduizend en drie, door :

de H.	D. MOONS,	wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
Mevr.	M. VAN LIMBERGEN,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. VAN LIMBERGEN.

D. MOONS.